

Izhaja trikrat na teden v šestih izdanih, in sicer: vsak torek, četrtek in sobota, zjutranje izdaje opoldne, večerje izdaje pa ob 3. uri popoldne, in stane z uredniškimi izrednimi prilagami ter s „Kazipolom“ ob novem letu vred po pošti prejemana, ali v Gorici na dom pošiljana:

Vse leto	13 K 20 h, ali gl. 6-60
pol leta	6 „ 60 „ 3-30
četrt leta	3 „ 40 „ 1-70

Posamične številke stanejo 10 vin.

Naročnino sprejema upravnništvo v Gosposki ulici št. 11 v Gorici v „Goriški Tiskarni“ A. Gabršček vsak dan od 8. ure zjutraj do 6. zvečer; ob nedeljah pa od 3. do 12. ure. Na naročila brez doposlane naročnine se ne oziramo.

Oglasni in poslanice se računajo po petih vrstah, če tiskano 1-krat 8 kr., 2-krat 7 kr., 3-krat 6 kr. vsaka vrsta. Večkrat po pogodbi. — Večje širke po „prostoru“ — Reklame in spisi v uredniškem delu 15 kr. vrsta. — Za obliko in vsebino oglasov odklanjamo vsako odgovornost.

Naročnino in oglase je plačati loco Gorice.

SOČA

»Vse za omiko, svobodo in napredek!« Dr. K. Lavrič.

Uredništvo

se nahaja v Gosposki ulici št. 7 v Gorici v I. nadst. Z urednikom je mogoče govoriti vsaki dan od 8. do 12. dopoldne ter od 2. do 5. popoldne; ob nedeljah in praznikih od 9. do 12. dop. Upravnništvo se nahaja v Gosposki ulici št. 11.

Dopisi naj se pošiljajo le uredništvu.

Naročnina, reklamacije in druge reči, katere ne spadajo v delokrog uredništva, naj se pošiljajo le upravnistvu.

„PRIMOREC“

izhaja neodvisno od „Soče“ vsak petek in stane vse leto 3 K 20 h ali gl. 1-60.

„Soča“ in „Primorec“ se prodajata v Gorici v tobakarni Schwarz v Solški ulici in Jellersitz v Nunki ulici; — v Trstu v tobakarni Lavrenčič na trgu della Caserma in Pipan v ulici Ponte della Fabbra.

Odgovorni urednik in izdajatelj Ivan Kavčič v Gorici.

(Večerno izdanje.)

„Gor. Tiskarna“ A. Gabršček (odgov. Iv. Meljavec) tiska in zal.

Najnovejši čin Luegerjev.

Na kratko smo že omenili, kaj je storil Lueger z volitvami dunajske zveze trgovskih pomočnikov. Ker pa je stvar velevažna, ker kaže, česa vsega so zmožni klerikalci, ker je ta Lueger bog naših klerikalcev, kateri so zaljubljeni v njega ter ga neprestano hvalijo, in ker na primer „Primorski List“ opetovano ob raznih prilikah kriči: Slava krščanskemu Dunaju, je vendar potreba, da si ogledamo malo bližje, kaj se godi na tem „krščanskem“ Dunaju in kakšen je ta najnovejši čin Luegerjevega „krščanstva“.

V dunajski zvezi trgovskih pomočnikov prevladuje socijalnodemokratski živelj, kar se je pokazalo na Belo nedeljo letos, ko je dobil socijalnodemokratski kandidat 1300 glasov več od kandidata Luegerjeve stranke.

Svet je torej sodil, da omenjena zaveza ima odslej predsednika iz srede socijalnih demokratov, katerih je ogromna večina v zavezi, ali bog Lueger je korenito premenil to sodbo. Dunajski magistrat kot politična oblast prve instance je zavrgel kratko malo glasove ogromne večine, in izvoljenim predsednikom je bil proglašen krščanskosocijalni kandidat; zavrženi pa so bili listki radi tega, ker baje ti listki, s katerimi so volili socijalni demokratje, niso imeli baš tako bele barve, kakoršno si je mislil magistrat v svojem razpisu gledé na volilne listke.

Cela štiri leta je znal doslej Lueger zavlačevati te volitve z raznimi izgovori in mnogovrstnimi sitnostimi, sedaj ko je končno moral priti do volitev, pa je dal zavreči bele listke socijalnih demokratov, ker so bili premalo beli! To je nekaj nezasišane, nekaj takega, kar bi je v obraz vsakemu poštenju in vsaki pravici, to pa je nekaj, česar je sposoben le klerikalec, ker klerikalec je sposoben za vse! Kje za Boga ste še čuli, da so bili kaki volilni listki neveljavni, ker so imeli premalo take barve, kakor

je hotela oblast?! Nikjeri, ker je pač največja budalost, da bi barva listka odločevala, kdo je izvoljen in kdo ne. Za izvolitev zadostuje redna volitev glede imena, ne pa barva listka, na katerem je zapisan kandidat. Ali Lueger je bil v skrípeli in po znanem jezuitskem geslu: Namen posvečuje sredstva je storil ta nezasišan korak, da je dal proglašiti glasove socijalnih demokratov kot zavržene, izvoljenim pa svojega kandidata. Enkrat ob priliki pojde zopet v Rim v avdienco k papežu, pa mu bo izbrisana ta najnovejša lumparija, in v nebesih bo večje veselje nad njim nego nad 99 pravičnimi.

To, kar je storil s svojimi političnimi nasprotniki, ilustruje nam z nova v bengalični luči tisti terorizem, ki je last klerikalne vlade, kjerkoli nastopa v svoji moči, tisto podlost, katere se drži klerikalnih strank, in katere gre celo tako daleč, da hoče svojega političnega nasprotnika, danes socijalnega demokrata, jutri koga drugega, oropati vsake volilne pravice. Po mnenju klerikalcev so zakoni tu le za nje, da si ž njimi krijejo svoja hrbta, in ako ni drugače, tudi v služjih, da ubijajo svoje nasprotnike z njimi na nepošten način.

Nečuvno je to, kar je storil Lueger, in zato dandanašnji Evropa strmi, gledajoč na Dunaj, da je kaj takega sploh mogoče, in da se je to zgodilo v središču Avstrije, na cesarskem Dunaju.

Taka zloraba jasnih zakonov nam predločuje pa tudi tisto strahovlado, katero bi razvijali klerikalci, ako bi prišli v Avstrijo do tiste moči in veljave, po kateri toliko koprni in si toliko prizadevajo, doseči jo. Potem bi v znamenju zakona odrekli drugomisljenikom vsake volilno pa tudi drugo pravico, in v znamenju zakona bi tlačili in uničevali vsakega, kdor bi se le drznil drugače misliti nego več in manj posvečene glave klerikalcev.

Tako bi bilo v takem slučaju povsod v Avstriji, zlasti še pri nas Slo-

vincih, katere že tako mori klerikalizem n: vseh koncih in krajih ter upliva skrajno demoralizovalno na višje in nižje sloje, prav po vzorcih velikih „krščanskih mož“, kakor je Lueger, kateremu naši „katoliki“ kličejo „Slava“, ker je napravil iz Dunaja „krščansko“ mesto. Kakšno je to krščanstvo, pa razvidite iz prej označenega najnovejšega čina Luegerjevega, ki je pokazal, da ta Lueger, ta bog klerikalcev v Avstriji, je sposoben za vse, tudi za največjo podlost. In za takega človeka se ogrevajo „katoliški“ Slovenci!?!

Nikakega z lastno glavo mislečega Slovence ne sme biti več med nami, ki bi ne videl, da vsi napori klerikalcev stremijo za tem, vladati nad ljudstvom s svojimi močmi, kdor pa se drzne, biti drugega mnenja od njih, tega pa stran, na tak ali tak način, tudi zakon se sme zlorabiti v tako svrhu. Nič jim ni več sveto, marveč vse, tudi zakoni jim morajo služiti v nečedne namene.

Ubogo bi postalo ljudstvo, tlačeno, neumno in demoralizovano, da bi stalo bliže živinčetu nego človeku, ako bi nadaljevali svojo strahovlado razni nemški in slovenski Luegerji. Zato pa je naša sveta dolžnost, buditi ljudstvo na brezobziren boj proti klerikalizmu, da se ne utepejo tudi med nas še bolj Luegerjevi nazori, katerih je že tako preveč med našimi klerikalci, ki seveda niso nič boljši od svojih velikih mojstrov, a la Lueger, ter utegnejo poskušati ob kaki priliki, ako se da tudi med Slovenci v označenem pogledu kopirati svetega dunajskega moža.

Naša sveta dolžnost je, boriti se proti klerikalizmu, in vsakdo, kdor stoji in se bojuje v tem boju, dela za pravi dobrobit našega ljudstva, katero hočejo spraviti klerikalci ob vse, da bi bilo edino le poslušno orodje v njihovih rokah. Zato pa ne moremo nikdar zadosti glasno klicati: Boj klerikalizmu!

dekla. In čemu tajiti to: ljubila sta se ter nista mogla živeti drug brez drugega, tako, kakor ne Nevazendea ne brez Bezavandeha. Čez kratko pa se je prikradla med Romeja in Julijo ljubosumnost, ker je Julija zagledala enkrat, kako se je Romeo nekoliko predolgo razgovarjal z Beto iz dvora. Od tega časa je nesrečna Julija čakala samo ugodne priložnosti. In res, nekega krasnega dne, ko je Romeo po Julkinem mnenju nekoliko prezgodaj prišel s polja domu ter z vso naglico zahteval jedi, je prišlo k prepiru in k vzajemnim poklonom, pri čemur je sledilo nekoliko udarcev s pestjo in kuhalnico. Sledovi teh udarcev so bili že očitni v podobi plavil madežev na idealnem licu Julkinem ter na razbitem čelu Romeovem. Sodišče je imelo sedaj razsoditi, na kateri strani je pravica in kdo je imel komu plačati odškodnino, bodisi že za izdano ljubezen, ali za nasledke izbruh, v znesku peterih poljskih goldinarjev, ali točneje povedano: pet in sedemdeset srebrnih kopejk. —

Zdravi duh sodišča še ni bil pokvarjen z gailo vonjavo zahoda; radi tega prezirajoč iz globine duše emancipacijo žensk, kot nekaj naravnost nasprotujočega idilični slovanski naravi,

Dopisi.

Šmarje, dne 18. aprila. — Kako je venkar čudno, da naš gosp. Francec tako hitro izve za vsak dopis, kateri pride v „Sočo“, ko vendar sam pravi, da „Soča“ je liberalna, brezverska, nesramna in prepovedana, za božjo milost! Vsaj vendar se ni toliko spozabil, da bi bil skrivoma nanjo naročen, ko vendar v cerkvi jo toliko graja in pod grehom prepoveduje; sploh se čudim, da on prime tak pregrešni list v svoje posvečene roke! Gospod! Ali se Vam ne oskrunijo Vaši blagoslovljeni prsti? Da jo sploh berete, Vam ni odpustljivo!

Da me z „Doktorjem“ pitate, je prav, za kar si v čast štejem. Pa za kakoga doktorja me vendarle imate? Rad bi vedel. Pred časom rekali so mi „pravni doktor“, pa ta naslov mi je veliko (!) donasal, prinesli so mi sem in tja kaj dela, za katero so mi zadovoljno kaj svitlega v pest stisnili, Vi volecasiti, me pa samo nazivate, da bi mi pa kaj zaslužiti dali, Vam še na misel ne pride; še takrat, ko ste imeli tisto tožbo z gosp. Piculinom, ste se raji obrnili in si poiskali drugega tujega doktorja, ko ste dobro vedeli, da sem jaz domačin in Vam najbližji, in kot takšen bi napel vse moči in vse svoje znanje, da bi ne bili ostali Vi tako na suhem; za domačina se vsak človek dosti raji potruži, pa kar je bilo, je bilo, kot dober kristjan Vam tudi to odpustim, ker naša sv. vera tako zahteva, čeravno se Vi niste držali besed sv. evangelja.

Pisali ste tudi, da ste jednaki luni, ker ona gre vedno svojo pot. Od neke strani ste res, tega Vam ne morem zanikati, ker luna kroži svojo pot le v poznih urah, pa vendar v vsem jej niste podobni, v tem Vam pa ne potrdim, ker luna meri svojo pot v ravni črti, Vi pa dostikrat v velikih kolobarjih, kakor smo Vas vže večkrat srečali in videli.

Da niste našega spoštovanega predsednika bralnega društva napadli, oprostite, ker jaz sem menil, da pridigujete samo za našo občino. Kakor razvidim, pa pridigujete za vse tiste občine, katere imajo kakega predsednika bralnih društev; pa to se mi zdi jako čudno, ker oni ne slišijo, menil sem

je sodišče najprvo dalo besedo Romeju, kateri, držeč se za razbito glavo, je jel govoriti tako-le:

»Slavno sodišče! Ta mrha mi že dolgo ne dá miru. Prišel sem kot reden človek domov k večerji, toda ona se me takoj leti: Ti lenuh, mi reče, gospodar je še na polju, ti pa si že prišel domu. Tu se vsedeš lepo za peč ter boš škilil z očmi za monoj. Inu, od onega časa, kar me je videla skupaj z Beto iz dvora, ko sem ji pomagal potegniti vedro iz vodnjaka, ni mi več prestati ž njo. Sklede je postavila tako trdo na mizo, da se je skoro vsa juha razlila, in potem mi še tega, kar je ostalo, ni dala mirno povžiti, marveč me samo zmerjala: »Ti paganski sin, ti spekedranec, ti pankert, ti sufragan!« Še le tedaj, ko mi je rekla »sufragan«, sem ji dal jedno po zobeh, toda le v prvi jezi, ona pa me je oplazila s kuhalnico po glavi...«

Idealna Julija se ni mogla dalje premagati; torej stisnivši pest in mahajoča ž njo Romeju pod nosom, zakričel s presunljivim glasom:

»Ni res! Ni res! Lajaš kakor pes!«

Na to se je bridko zjokala ter glasno ihteeče jela govoriti tako-le:

— 10 —

Črtice z ogljem.

Povest, poljski spisal Henrik Sienkiewicz.

Posl. Podravski.

(Daj.)

Slutim, da tej neprecenljivi osnovi na hvalo so se vse zadeve reševale na ta način, da sta bili stranki, ona ki je tožila, kakor tudi ona, ki je bila tožena, obe obsojeni k plačilu nekakega navadno dovolj značnega zneska za „občinske pisarniške potreščine“. Ta naredba je zagotovljala občinski blagajni one izredne dohodke, po katerih sta pridno segala župan in pisar, vrhu tega pa je bila kaj p: aerna, da je odvrnila ljudi od preprirov in tožeb ter s tem dvignila naravnost občine ovčjeglavske do takšne stopinje, o kakoršni so zamán sanjarili modroslovci XVIII. stoletja. Omembe vredno pa je bilo pri tem zlasti to, da je gospod Zolzikievič zapisoval v knjige samo polovico one svote za pisarno, druga polovica pa je bila odložena za »nepričakovane slučaje«, v katere bi utegnili zabresti pisar, župan in svetnik Gomula.

Končno je prišla na vrsto obravnava kazenskih prestopkov, radi česar

je bilo stražniku dano povelje, naj prirelje jetnike ter jih postavi pred obličje sodnikov. Ni mi treba dodajati, da je bil v Ovčji glavi sprejet najnovejši in zahtevam olike najbolj primeren sistem: devati jetnike v posebne celice. Niti zlobni jeziki ne morejo dvomiti o tem. Še dandanes se more vsakdo prepričati, da se v županovem hlevu v Ovčji glavi nahajajo štiri pregraje. Jetniki so sedeli v njih posamezno v družbi živalij, o katerih nekaj »Prirodopis za mladino« dé: »Svinja, žival radi svoje nesnage po pravici tako imenovana itd.« Jetniki so torej sedeli v čumnatah v družbi, katere, kakor je vidno, jih ni mogla ovirati v premišljevanju nad doprinešenimi zločinstvi ter v dobrih sklepih, poboljšati svoje življenje.

Stražnik se je torej napotil k onim ječam ter pripeljal pred obličje sodišča ne dva, marveč dvoje zločincev, iz česar zamore čitatelj razvideti, kako nežnega značaja in kako globoko psihologične so bile časih zadeve, katere je moral ovčjeglavsko sodišče soditi. In resnica, takratna zadeva je bila zelo delikatna. Neki Romeo, drugače le Vašek Rehnja, in neka Julija, drugače Barbika Žabkova imenovana, sta služila skupaj pri nekem kmetu: On je bil hlapec, ona pa

tudi, zato da ste njega napadli, ker ste ga že večkrat javno, in ste celo šegali v njegovo gmotno stanje. Narisali ste v „sv. Gorici“ njegove dolgove, in tudi, da se boji posojilnice in t. d. Pa on je preveč miren, da bi vam javno in ven povedal, ali ko smo se vsi zgrazali nad njegovim molčanjem, nazadnje ko mu vže več nismo dali miru, naprosil je „ljudsko posojilnico“, naj izjavi v „Soči“ ves njegov dolg, katera je po vesti tudi storila. To je bil ves odgovor nad tolikim izživljanjem.

Res, gosp. Francelj, Vi hočete še vedno biti nam c. kr. „Cugsführer“ in nas župljane smatrate kot Vaše prostake. Vi zahtevate, da bi stopali, se sukali kot bi Vaša visokost velevala, pa časi so prošli, sedaj niste drugega kot pastir naših duš, kakor se sami nazivate, in kot takšen bi moral naše duše pasti, ne pa nas izživljati in z liberalci pitati. Vaša sveta dolžnost je, poiskati zgubljene ovčice in z lepo besedo jih pripraviti zopet v Vaš hram, ako menite, da v času volitve niso bile vse noter. Da pa vera peša, recite „mea maxima culpa“. Učite nas lepo, da bomo z veseljem k maši hodili, in ne pridigovati tako, da vsem pobožnim sili le smeh na ustnice. Torej za danes naj bode zadosti, na svidenje v prihodnjic!

„Dohtarček“!

S Ponikv na Tolminskem. (Poziv farovskim lažnjivcem „Prismojenega Lista“.) — Pozivam odločno nesramne lažnjivce okoli „Prismojenca“, da dokažejo, kje se valjajo dopisi ponikovskega dopisnika! Doprinesejo naj tudi dokaz resnice, namreč, da je isti dopisnik na Pečinah in nena Ponikvah. Ponikovski kmetič obljubljuje ponovno 1000 K vsakomur, kdor dokaže, kar je bilo pisano v „Prismojencu“ v listnici z dne 20. marca. Do skrajnosti nesramno je pa, kar piše zadnji „Prismojenec“, namreč, da sprejema ponudbo pod pogojem, da se izročijo sville kronice v roke zanesljivi osebi. Svile kronice ne sfrlijo v „luft“, le z dokazi na dan, preljubi moji farški lažniki!

To Vam ponikovski kmetič zagotavlja s svojo častno, pošteno besedo. Vidi se pa vsekakor, da zadnji „Prismojenec“ kreči svoje klerikalne ročice. Kajpada, težko se bo izmotali iz te sitne zagate na katoliški podlagi.

No, pa že pojde počasi, še par katoliških lažij, pa bo vse dobro, saj na katoliški podlagi ni greh lagati. Smilijo se mi čitatelji „Prismojenca“. — Še veliko imam pisati, toda prihranim za drugič. Pisal bom pa še, o se se!

Na Ponikvah, dne 20. aprila 1902.

Ponikovski kmetič.

Domače in razne novice.

Osebnosti. — Orožniški postajevodja Anton Sepič je imenovan kancelistom pri okr. sodnji v Buzetu. — Pravna praktikanta dr. Emanuel Perčič in Josip Sancin sta imenovana avskultantoma.

Smrtna kosa. — Danes ob 8. zj. so pokopali v Kobaridu trgovca in posestnika g. Julija Schlunderja; star je bil šele 31 let.

»Slavno sodišče! Oh! jaz nesrečna sirota! Na usmiljenje božje! Še drugje, ne le zgolj pri vodnjaku, sem ga videla z Beto, naj oba Bog kaznuje! Ti brezsrarnež, koliko si se mi hlinil, da me imaš tako rad, da bi me iz same ljubezni snedel. Strela te udri, in jezik naj ti otrpne. On ni le zaslužil, da je dobil s kuhalnico po glavi, marveč smel bi še dobiti s kolom. Solnce je stalo še visoko, on pa je že prišel s polja ter zahteval jedi. Povedala sem mu vljudno, da je to neprilično. Rekla sem mu povsem prijazno: Ti, okornež, si že doma, a gospodar je še na polju! Toda besede »sufragan« mu nisem rekla, kakor je Bog nad menoj. Da bi ga...»

V tem pozove župan obtoženko k redu, izgovorivši svojo željo v obliki vprašanja:

»Ali ne boš držala jezika za zobmi, ti avša?«

Za trenutek je zavladala tišina, sodniki so si jeli beliti glave z obsodbo in — kako nežne pojme so imeli o situaciji — globe pet goldinarjev niso prisodili nobeni stranki, marveč radi ohranitve svoje veljave ter v svarilo vsem zaljubljenim parom v Ovčji glavi so obsodili obtoženca zgolj na štiriindvajseturno ječo, a poleg tega vsakega

Bolehal je že celo zimo na sušici, ki mu je končno vpihnila mlado življenje. Zapustil je ljubeznivo mlado vdovo in par mesecev starega otročka. N. p. v m.!

Je resnica. — Zadnji teden smo prejeli mnogo vprašanj, če je resnična vest, da g. A. Gabršček ne pojde v „hotel k sv. Antonu“, kamor so ga že tolikokrat posiljali ljubeznivi „prijatelji“, ki sploh niso mogli dočakati dne, da bo g. A. G. v luknji. — Naznanjamo, da je Nj. Velicanstvo odredilo denarno globo in odpust vseh pravnih nasledkov. — S tem odlokom samega Nj. V. je bila spregovorjena zadnja beseda.

Nova moderna kavarna v Gorici. — Nas rojak g. Filip Pečenko je upravljal krasno prenovil bivšo kavarno Imperiale na Travniku poleg cerkve v „Café Central“. Kar je najmodernejšega, to je tu zastopano. Eleganca prve vrste, a vse z velikim ukusom. — Biljardi so trije; jeden najnovejšega sistema naravnost iz Pariza (samo za karambolj). — Časopisov bo okoli 100: vsi domači, veliko slovenskih, hrvatskih, čeških, nemških, najboljših revije, ilustrovani listi bodo prav dobro zastopani. Sploh bo to najbogatejši izbor časnikov ne le v Gorici, marveč še dalje okoli!

Novi gospodar zagotavlja točno postrežbo z blagom prve vrste. Mi to verujemo. Zato priporočamo to kavarno vsem rojakom, ki prihajajo z dežele in iz drugih krajev. — V prvem nadstropju ukusno prirejen salon z jednim biljardom. Tu bo zlasti shajališče naših rojakov. Popoldne od 1—4 in zvečer bo tudi vedno družba mestnega razumnštva.

Goriška tiskarna A. Gabršček si je oskrbela tudi letos razne novitete iz prvih avstrijskih in tujih tovarov, in sicer črke, okraske in vinjete. More torej postreči z izdelki po najmodernejšem ukusu, posebno cirkularje, adresne karte in pristopnice v barvotiskih. Priporočamo jo torej svojim čitateljem in prijateljem.

Brezobrestna posojila vinogradnikom. — V pisarni izvrševalnega odbora je bila izgotovljena lepa vrsta prošenj za ta posojila. Kdor želi vložiti tako prošnjo, naj se kar oglasi; pride naj pa osebno radi potrebnih podatkov in prinese posestno polo.

Porotne obravnave v Gorici. — Redno porotno zasedanje je določeno na dan 23. junija. Predsednikom porotne sodnije je določen predsednik tuk. okrožne sodnije dvorni svetnik g. vit. Defacis, namestnikom pa deželnosodna svetnika gg. R. Zörner in Erv. Schmarda.

Trgovsko in obrtno društvo zahvaljuje vse tiste slavne občinske urade, ki so poslali prepise došlih glasovnic za volitev v „Trgovsko in obrtno zbornico“. Poslale so vse glavne občine, vseh okoli 50. Zakaj ne vse? Saj gre tu za veliko javno korist vseh Slovencev! — Iz došlih prepisov posnemamo, da so se godile naravnost skandalozne nepravilnosti, o katerih bo še dovolj govora na merodajnih mestih.

Državna subvencija Gorici. — Laski državni poslanec Verzeznassi s tovariši je predložil v zbornici poslancev predlog, po

od nju k plačilu globe v znesku jednega rublja »za pisarske potrebščine«.

Od Vaška Rehnja in Barbike Zabkove po petdeset kopejk srebra od vsakega za »pisarske potrebščine«, zapiše gospod Zolzikievič.

S tem je tudi bila seja končana. Gospod Zolzikievič je vstal ter potegnil svoje plave hlače navzgor, vijoličkast telovnik pa navzdol. Gospodje svetovalci so že posegli po kučmah in bičih, pripravljaje se na odhod, kar se duri, ki so bile po napadu prasecev zaprte, nakrat odpró na stečaj in se ondi prikaže Repa mračen kakor noč a za njim tudi njegova žena in Cigan.

Repova je bila blede kakor platno; njene zale, nežne črtice so izražale žalost in pokorščino in v velikih črnih očeh se je prikazala solza za solzo, stekajoča se polagoma po licu.

Repa je stopal ponosno, noseč po koncu glavo, toda zagledavši vse občinsko staršinstvo, je takoj zgubil pogum ter zamomljal z dovolj tihim glasom:

»Hvaljen bodi Jezus Kristus!«

»Navke vekov!« odgovoré odborniki enoglasno.

(Dalje pride.)

katerem naj bi se dala mestu Gorici iz državnih sredstev subvencija K 4.242.000, in sicer v 14 obrokih, letnih K 303.000; prva svota naj bi bila stavljena že v letošnji proračun.

K temu predlogu imamo dostaviti to, da bi želeli imeti dosti jamstva, ako pride res do kake take subvencije, da bi se ista porabila prav, v prave namene in svrhe, kakoršne čakajo Gorico po odprtju novih železniskih zvez.

Kdo bo nadškof v Gorici? — Med kandidati za nadškofjski sedež v Gorici se imenuje tudi Evgen Valussi, škof v Tridentu, ki je bil svoj čas prost v Gorici ter je Goričan. Poreški škof Flapp je odklonil, kakor pišejo laški listi, ponudbo za nadškofa, ker noče zapustiti svoje dieceze.

Šustersi — delegat. — V seji zbornice poslancev dne 16. t. m. se je izvršila volitev v delegacijo. Tu se nam je nudila zopet prilika, razmisljati, kak je naš volilni red, kako se delajo volitve in kako smo Slovenci in Hrvatje srečni v Avstriji. Kronovine, v katerih prebivajo, Koroska, Štajerska, Kranjska, Primorje, Dalmacija štejejo okroglo vzeto kakih 900.000 Nemcev, 290.000 Lahov, 1.200.000 Slovencev, 650.000 Hrvatov. Ti Nemci volijo po svojih zastopnikih 3 delegate, 3 namestnike, Lahi istotake 3 delegate, 3 namestnike, Slovenci 1 delegata, 1 namestnika, Hrvatje istotake 1 delegata in 1 namestnika. Slovenci Koroske, Štajerske, Goriske, Trsta in Istre nimajo niti enega delegata.

Slovenci nimamo torej v tako važni korporaciji, kakor so delegacije, samo enega delegata, in še ta je letos zopet — dr. Šustersi. Ta nesrečni clovek, katerega po preddobro znani aferi z žlindro v državnem zboru ne smatrajo več resnim, sili zopet v ospredje, in sedaj se je dal voliti zopet za delegata. Delegat, katerega izvoli Kranjska, smatramo vsi Slovenci, vsled prej omenjenih neugodnih razmer gledé na volitve v delegacije, svojim delegatom, seveda mora biti ta delegat kdo drugi, nikakor pa ne dr. Šustersi. Dr. Šustersi je vsled „žlindre“ politično mrtev in more služiti le v zasmeh in v pomilovanje Slovencev, da pošljejo njega v delegacije, kakor da bi ne imeli Slovenci več nikakega živega poslanca na Dunaju. Druge narode bodo zastopali delegatje, ki kaj veljajo, Slovence pa — kadaver. Ako se tudi prebudi ta kadaver ter spregovori kaj, bo to odmevalo kot votel jek iz „žlindre“ ter se bo preslišalo. Klerikalna politika tako skrbi za „ljudstvo“, da pošilja v delegacijo dr. Šustersi, katerega beseda pred veljaki na Dunaju toliko velja kakor senklavžkega meznarja v Ljubljani. Mož ne tiče več v parlament, in še toliko manj v delegacije, ker „žlindra“ ga je storila nemogočega v resnih parlamentarnih krogih. Da bo zastopal sedaj v delegacijah Slovence, to je nov škandal, kateri je zadala klerikalna politika slovenskemu narodu.

O Šustersiču delegatu čitamo v „Slov. Nar.“ to-le:

Piše se nam: „Med klerikalnimi poslanci vlada precejšnja nevolja. Uzrok je ta, da je dr. Šustersi hotel biti tudi letos delegat in je njegova volja seveda obveljala. Ostali klerikalni poslanci bi radi imeli, da se vrste drug za drugim, kakor je bilo prej običajno, tako da bi vsak izmed njih prišel na vrsto, ali dr. Šustersi se je kapriciral, da hoče letos zopet biti delegat, in ostali poslanci so parirali. Poslanci dobro čutijo, da je to zanje nekako ponižanje, saj mora vsak misliti, da se v primeri z drom. Šustersičem čutijo tako inferiorne, da so ga radi tega zopet poslali v delegacijo — navzlic žlindri. Toda, kdor tako misli, jim dela krivico. Vsak izmed njih bi bil šel rad v delegacijo, ali „Befehl ist Befehl“. Volili so zopet dra. Šustersi. Ta hoče namreč v delegaciji nadaljevati svoje obupne rehabilitacijske poskuse in je zato zahteval, da se ga zopet voli. Čujemo, da misli letos v delegaciji imeti govor in pri tem računa, da se ne zgodi nikaka demonstracija, kakršnih se mora v poslanski zbornici vedno bati.“ — Tako nam poroča naš dopisnik po informacijah iz klerikalnih krogov. Dostaviti imamo temu prav niceesar. Šustersičevi rehabilitacijski poskusi trajajo že dolgo, a kakor so ostali doslej popolnoma brezuspešni, tako ostanejo tudi zanaprej. Naj klerikalci za Šustersiča store kar hočejo, pomagati mu ne morejo. Mož je postal politično nemogoč; izgubil je na vzgor vsak ugled in zadnjo trohico vpliva. Mi le želimo, da bi dr. Šustersi mogel še dolgo časa svojo žlindro prati; čim bolj ga kleri-

kalci podpirajo in silijo v ospredje, toliko bolje za — nas!

Občinske volitve v Krmini so priče v ponedeljek. V Krmini je prišlo tem povodom veliko število orožnikov; Lahi pravijo, da je Krmin kakor v obsednem stanju. Dva delavca, ki sta se baje mirno razgovarjala, so aretirali, g. Naglosu, v katerega hiši ima socij. liberalni volilni odbor svoj sedež, se je prepovedalo trikrat, sprejemati v svoji hiši volilce, več njih je bilo klicanih pred orožnike, kjer so morali naznaniti svoja generalia, predsednik in tajnik socijal. društva sta bila tudi zasilšana in proti tajniku je podana baje ovadba radi nedovoljenih volilnih mahinacij. Socijalisti in liberalci, ki so skupno postavili kandidate, so se pritožili radi takega postopanja brzojavno na Dunaj na poslanca Ellenboga in Benattija. — Neki laški list poroča, da so volili tudi mrtveci, kljub dokazu, da ne živijo več. Duhovniki so bili vsi na nogah ter so agitirali noč in dan. Nekateri liberalni volilci so bili pri Dobrovem baje kamenjani. Volilna komisija baje ni hotela poznati nekega liberalnega volilca, dasi je imel 3 sorodnike v komisiji. Reakcionarna stranka je dobila do večeraj s 57 glasovi večine. Koliko so pri tem pomagali Brici?

Županija Kred je bila tista klerikalna trdnjava v kobarškem Kotu, katero so tiskali v svojih ostrih krempljih trije nunci, posebno znani Sedej v Borjani in oče Jakob, po domače „tista mala reč“, v Kredu. — Ob vseh dosežanjih volilnih bojih so zmagovali klerikalci, posebno zaradi tega, ker so sli Borjanci vsi do zadnjega za Sedejem. — Dosedanji župan jim je bil še premalo poslušen; zato so mu že določili naslednika v očetu nekega semeniščana, ki bi bil prava farovska marijona. — Toda doživeli so hudo razočaranje, ker so propadli na celi črti; zmagali so naprednjaki. Slava jim! Pogumno naprej!

Smrtni greh pa „Edinost“. — Pred nekaj meseci smo poročali, da neki kranjski kaplan je imenoval tudi „Edinost“ med listi, ki so prepovedani pod smrtnim grehom, kar je gospode v Trstu strašno preplašilo. K sreči se je reč pojasnila, da kaplan ni imenoval „Edinosti“, kar je sprejela in se javno pohvalila z velikim veseljem, „Ivala Bogu, da nisem taka, kakor ta „Soča“ in ta „Slov. Narod“, ki sta prepovedana pod smrtnim grehom!“ — tako je citati med vrstami, kjer se kaže tudi velik apelit po vladi v sedanjih naših pozicijah.

Toda zopet se je oglašil eden, marveč kurat Gorjanski; tudi ta namestnik božji je prepovedaval svojim ovčicam „Edinost“ pod smrtnim grehom. — In zopet vlada v Trstu ogorčenje in strah. Celih 51 vrst je tiskala „Ed.“ v eni sami stevilki proti kuratu Slokarju. Tako radi enega samega slučaja. Kaj bi se pa zgodilo, ako bi vsaj 200 nunccev in 100 samostanskih lenuharjev nedeljo za nedeljo — praznike po vrhu! — rohnelo proti „Edinosti“ ter jo zatirali tudi po vseh spovednicah? Radovedni smo, kako bi se obnašali v tem slučaju junaki pri „Edinosti“. No, ako so le radi enega slučaja napisali 51 tiskanih vrst, si lahko mislimo, kako bi po „Edinosti“ gremelo. Mi pri „Soči“ se nismo še pritožili na merodajnem mestu proti nobeni določeni osebi, ne v obče, dasi nas klevetajo dan na dan, — „Ed.“ pa že grozi s pritožbo na merodajnem mestu. Da bi ta nič ne izdala, smo prepričani, ker na tistih merodajnih mestih smatrajo „Edinost“ prav nevarno sveti rimski cerkvi. O tem naj si gospodje v Trstu le ne delajo nikakih iluzij. Da klerikalci danes „Ed.“ še malo „pardonirajo“, ni njena zasluga, marveč jezuitska taktika, katero jim narekuje modra previdnost. Tako je „Ed.“ vsa blažena, da pri „kavcih“ vendar še ni na indeksu, zato v zahvalo ruje proti naprednim življenjem ob vsaki možni priliki. Pride pa čas, ko se bo „Edinosti“ enako godilo, kakor „Soči“ in „Slov. Narodu“, ako ne postane izrecno klerikalna in brezpogojna dekla rimske hierarhije. Ako bi „kavci“ zatrli „Sočo“ in „Narod“, bi prišla takoj na vrsto „Edinost“. — Napredni listi, ki so v ospredju, antemurale libertatis, so ob enem varno zavetje „Ed.“, za kar pa ni prav nič hvaležna.

Konečno se to: „Edinost“ kaj rada kvasi o stvarnosti, o finem taktu itd. Ako bi pa nedeljo za nedeljo ropotalo proti njej 300 Slokarjev, jej, to bi radi videli njeno stvarnost in njen fini takt.

Ubogi župnik Kosec v Kamnjah si ne da miru. Sedaj ga pere po „Gorici“ neki „Kamenjski župljan“. Kdo je pravi ta „župljan“, si lahko mislite. Pravi, da napred-

njaki se trudijo, da bi uničili g. župnika Kosca. Kaj še! Poznamo pa nekoga pod Čavnom, ki se res trudi, da bi uničil svojega neljubega mu bližnjega, kar je nedavno od tega tudi opetovano dokazal. „Sprideno ljudstvo“ ga hoče spraviti stran — pravi tisti „župljan“, malo niže pa trdi, da se župnik Kosce dobro počuti v Kamnjah ter da ima večino župljanov na svoji strani. To se nikakor ne ujema, kaže pa, da obstoji tista večina samo na papirju. — In ta „večina“ ve ceni njegove zasluge in neumorno delavnost. Delaven je res v zadnjem času, saj ima opetovano opravila po sodnijah v Ajdovščini in v Gorici, opravila, katere ne pristojajo duhovniku, ker kdor da mir v svoji župniji ter ne daje povoda opravičenim govoricam in dejanjem, temu so taka pota prihranjena.

V ostalem pa se vidi iz tistega dopisa, da smo z zadnjimi našimi noticami dobro zavezali Koscu jezik, ter da se zaveda, da vsi njegovi „niresi“ so bili le bob ob steno — le nekaj je moral še bevskniti, kakor to delajo navadno ljudje s predolgimi jeziki! Mi mu ponovno svetujemo, naj lepo miruje ter naj ne ruje in ne psuje, ker ugnali smo že druge tičke v kozji rog, ki so bili hujši od Kosca. Naj miruje, pa bo imel mir, ako ne, pa dobi vedno, kar bo iskal; to mu garantiramo.

Psovanje buditeljev naprednih društev. — Gregorčičeva „Gorica“ piše:

„V Skriljah se je ustanovilo lani bralno in pevsko društvo, o katerem se je mislilo, da je koncem leta že zamrlo, pa s prizadevanjem nekega veleuma in mecena iz skriljske periferije in pristopom par drugih iz Dobravlj, je zopet oživel.“

Tudi se raznaša govorica, da napravi mladina v Vrtovinu s pomočjo gori omenjenega veleuma in mecena bralno in pevsko društvo.

To je psovanje najnižje vrste. Vsak pravi prijatelj napredka ve, kako je potreba bralnih in pevskih društev po deželi, in ako se potrudi kak moč iz ljudstva, da oživi kako tako društvo ali ustanovi, pa ga imenuje posmešnovalno: veleum in mecen! Kar ne služi klerikalni bandi, to psujejo. S tako pisavo pa kažejo tudi, da so proti bralnim in pevskim društvom v pravem pomenu besede, ter da delajo le na poneumnevanje ljudstva. V njihovih društvih ne sme biti drugega nego lažnivi katoliški listi. —

Ako pa misli „Gorica“, da s tako pisavo kaj škodi ali smeši tistega moza v Skriljah, se jako vara, in da se vara, se pokaže s tem, da ožive vsa napredna društva po Vipavskem ter da prav po teh društvih odklenka klerikalizmu po lepi Vipavski dolini. Napredni močje hodijo svojo pot, in bevskanje Gregorčičeve „Gorice“ jih le spodbuja na tem delu. Torej naj le bevskajo in psujejo se nadalje, se tim preje odprejo oči ljudstvu, kar je za našo organizacijo tim boljše.

Nova zveza Trst-Kotor. — Brzi parnik „Hungaria“ ogersko-hrvatske družbe na Reki bo vozil od 26. t. m. dalje po enkrat na teden iz Trsta, in sicer vsako soboto ob 7. zvečer; dotikal bo Zadar, Šibenik, Spljet, Korčulo, Dubrovnik, Ercegnovi in Kotor lje in nazaj. Iz Kotora se bo vračal ob četrtkih ob 6. zvečer. — Pozdravljamo to novo zvezo s krasno Dalmacijo.

Vožnja v Benetke. — Od nedelje 27. t. m. dalje bo vozil „Avstrijski Lloyd“ vsako nedeljo pri ugodnem vremenu iz Trsta v Benetke in nazaj. Ta zabavna vožnja bo pričnela v Trstu v jutro ob 8. uri; odhod iz Benetke je določen na večer ob 8. uri. Vožnja iz Trsta v Benetke in nazaj stane 12 K.

Poletni urnik na železnici. — S 1. majem se uvede poletni urnik na železnici. V ta urnik pride nov vlak do laskega Vidma, ki pojde iz Gorice ob 6:04 v jutro ter dospe v Videm ob 7:32.

Nov vodovod v Gradežu. — Tvrdka Kramer, Sprinar & Hirtlein iz Gradača je napravila v Gradežu, v tem znamenitem morskem kopališču, nov vodovod, ki iz globine 217 m daje na dan okoli 40.000 hl vode, s katero je preskrbljeno mesto po omrežju cevij, 12 hidrantih in 6 studenčkih. Vodo hvalijo, da je izvrstna, kar je za Gradež nova pridobitev velikega pomena.

Živinorejski shod priredi tukajsnje c. kr. kmetijsko društvo dne 27. t. m., to je v nedeljo, v Sv. Kvirinu pri Krminu, h kateremu vabi vse živinorejce iz prizadetega okraja. Na shodu bo razgovora o zboljšanju živinoreje s posebnim ozirom na simentalško pasmo.

Volilni shod. — Novoizvoljeni deželni poslanec iz Furlanije, semeniški profesor dr. Faidutti, bo imel danes pop. ob 4. uri volilni shod v Gradiscu ob Soči v občinski dvorani.

Nesreča s konji. — Dodatno k zadnji vesti se nam poroča iz Kobarida, da je vzrok vse nesreče — kobila z žrebetom. Žrebe doma, kobila cel dan v Kobaridu, mleko jo je tiščalo in zdrčala je domov. Ko je gospodar videl, da na ho mogoče napraviti ovinka na most v tako naglem tiru, je hotel voziti naprej po glavni cesti. Levi konj je ubogal, kobila na desni pa je hotela vse-kakor domov — in zato nesreča. Sramotno za cestni erar je, da je bilo ondi že toliko nesreč, ki bi se bile dale vse preprečiti s troškom 20 gld. za dovolj visok zid. — Tako sramotno varčenje opazajo tudi na novi koroski cesti od Kobarida naprej. Tam so tik pod cesto silno nevarni prepadi, na kraju le redki kamni. Kaj bodo tisti varovali? Tu treba odločno zahtevati popravkov!

Izpred sodnije. — Pred sodniki je stal 15-leten deček Antonio Picante, rojen v Švici, pristojen pa v Kairano v Italiji. Od novega leta je delal pri kopanju tržiskega kanala. Ko so ga pa odpustili, se je klatil okoli ter kradel in beračil. Prišel je med drugim tudi v Doberdob pri Devinu, kjer je hotel krasti v hiši Kat. Peričeve, kjer je tudi gostilna. Ali tam so ga prijeli. Ker je bil kaznovan že osemkrat radi tatvine, je dobil sedaj 7 mesecev trde ječe, potem pa ga pošljejo čez mejo.

Vstrelil se je z revolverjem v sence 21-letni prostovoljec Anton Jerič v Trstu. Zdravnik, katerega so hitro poklicali, je mogel konstatirati le smrt.

Bralno društvo „Hubelj“ na Ustji priredi v nedeljo 27. aprila t. l. javen ples na dvorišču gosp. Ignacija Stibilja, pri katerem svira polnoštevila slavnoznana veteranska godba iz Mavlinj. — K obilni udeležbi vabi odbor.

Listnica. — Gosp. S. A.: Ako Vas zanima, morete dobiti od „Goriške ljudske posojilnice“ tiskane račune za l. 1901. — „Trgovsko-obrtna zadruga“ izda popolno bilanco ob sklepu l. odseka; to bo prihodnje leto. U uradu so vam na razpolago začasni računi za 4 leta. — To na znanje tudi drugim, ki so vprašali po njih.

Razgled po svetu.

Državni zbor. — V seji v torek je zbornica dognala razpravo o podpori 16 milijonov za mesto Prago. Za postavko je bilo oddanih 218 glasov, proti 135. Glasovalo se je po imenih. Za postavko so glasovali tudi Lahi. Pred tem glasovanjem je govoril dr. Tavčar, ki se je zavzel zlasti za ljubljansko mesto, ki je tako prizadeto po potresu, kritičnoval način iztirjanja potresnega posojila ter priporočal, da se podaljša rok za povračilo posojila v znesku 1 milijona. — Posl. Prašek s tovariši je vprašal vlado, ali je ob obnovitvi nagodbe z Ogorsko in trgovinskih pogodb z drugimi državami pripravljena upoštevati interese kmetijstva. Posl. Klicman je vprašal vlado, ali hoče uporabiti vsa sredstva proti sladkornemu kartelu. Na to je začela razprava o „direktnih davkih.“ — Finančni minister je med drugim zagotavljal, da glede odmerjanja osebne dohodarine se postopa pravilno po oznanilih, posamezni slučaj, ako se pripetijo kake nepravilnosti, pa se preiskujejo strogo. Treba pa delokrogu financ nekaterih prememb.

Dr. Krstić, ta zloglasni agitator laske stranke v Istri in urednik „Prave Naše Sloge“, je stal v ponedeljek pred tržaško poroto, obtožen razžaljenja časti potom tiska, ker je načelniku policije v Voloskem Iv. Podmeniku očital kazniva dejanja, da je pred 4 leti kot načelnik orožniške postaje ukradel palico, vredno 20 gld., in ga pozivljaj, naj ga foži, ker sicer ga ovadi on. Iz razprave pa se je dokazalo, da so bile Krstičeve trditve neosnovane in porota je obsodila Krstića na 3 mesece v zapor. Podmenika je zastopal dr. Stanič.

Občinske volitve v Ljubljani. — Tretji razred je volil v ponedeljek. Kandidatje narodno-napredne stranke: Dimnik, Kenda, Prosenc, Turk, Vidmar so dobili od 498 do 508 glasov. Socijalni demokratje pa od 144 do 155 glasov. Slednji so imeli več volilnih shodov. Včeraj je volil drugi razred. Izvoljeni naprednjaki.

Nemške zahteve. — Povodom pogajanj mej vlado in strankami glede dovolitve podpor praskemu mestu so prišli, kot znano, tudi Nemci s svojimi zahtevami. Poleg celega milijona kron, ki ga zahtevajo za razna nemška mesta, se nahajajo za Štajersko in Korosko tudi naslednji postulati: Gradec mora dobiti novo justično poslopje in novo gimnazijo, Celje nemško obrtno šolo, Celovec pa popolno nemško učiteljske.

Štrajk v ladjedelništvu Sv. Marka. — Delo je ostavilo dalnjih 300 delavcev, potem

pa se 150 kotlarjev. Obrtni inženir Coglijevina je obljubil posredovati med strajkujočimi in vodstvom ladjedelnic.

Vesti iz Dalmacije. — V Dubrovniku je letos kaj živahno gibanje tujcev; izkazi v tamošnjih listih („Crvena“ in „Dubrovnik“) pokazujejo, da so vsi hoteli prav dobro zasedeni. — V hotelu Imperial je bil tudi grof I. Harrach, predsednik društva za povzdigo Dalmacije. Bil je tudi v Ercegnovem ob divnih Bokah Kotorskih, kjer je kupil stavbišče za nov hotel po modernih zahtevah. Ker je zdaj železnica do tje, ni dvoma, da bo novi hotel nova privlačna sila do onega prekrasnega kotička slovanske zemlje.

Shod časnikařev na Dunaju. — Dne 20. t. m. se je vršil impozanten shod žurnalistov. Udeležili so se ga slovanski in nemški časnikaři vseh strank. Povod shodu je dala razsodba najvišjega sodišča, s katero je bilo izrečeno, da časnik ne more biti žaljen in torej tudi ne morejo njegovi uredniki tožiti, ker je časnik le blago. Shod je protestiral proti tej razsodbi in zahteval, naj najvišje sodišče to razsodbo prekliče, sicer bodo časnikaři skušali potom zakonodajstva poskrbeti remeduro.

Trgovska univerza. — Milanski bogataš Ferdinand Bocconi je poklonil 1.000.000 lir za ustanovitev trgovske univerze v Milanu. Ista se mora imenovati po njegovem, v bitki pri Adui padlem sinu „Università commerciale Luigi Bocconi“ ter bo obsegala štiri letnike s štirimi predmeti: 1. ekonomična znanost; 2. tehnična znanost; 3. juridična znanost in 4. tuji jeziki.

Slovnaško srednje šole na Ogorskem. — Šolstvo na Ogorskem je sploh na izredno slabi stopinji, predvsem pa nemažarsko, katero obstoječi zistem bolj zatira nego podpira. Vendar se v šolskem oziru nobeni narodnosti ne godi tolika krivica kakor ravno Slovkom. Že ljudsko šolstvo med Slovaki je v jako slabem stanju, a srednjih in višjih izobraževališč jim Mažari ne dovolijo, zato ne, ker bi se po izjavi naučnega ministra v njih gojile izdajске težnje in panslavizem. Taka je mažarska kultura.

Morilec ministra Sijagina, dijak, se danes ni znan po svojem pravem imenu, ker pove vsak dan drugo ime. Trdi se, da je bil najet. Pred drž. svet se je na dan umora pripeljal s kotijo ter velel kočijažu, naj čaka. Vendar je v kočiji pustil zlatnik za 5 rubljev. Politične zločince zapirajo sedaj v ječo za 15—20 let in sicer samo. Trdi se tudi, da je morilec že mrtev in da se je sam zastrupil.

Nemiri v Helsingforsu. — Iz Kodanja poročajo, da so se v glavnem mestu Finske (ruska pokrajina), v Helsingforsu, dne 18. t. m. dogodili veliki nemiri, ker je ljudstvo nasprotno novemu redu glede vojaške službe. Na nabor da je prišlo samo 6% od onih, ki so bili pozvani. Pred senatnim poslopjem se je bila zbrala velika množica ljudstva, ki je demonstrirala in je z vpitjem hotela preprečiti naborni akt. Množica je dejanski napadla policijskega komisarja, kateri se je težko ranjen, zgrudil na tla in bi ga bila gotovo ubila, da mu ni prišel na pomoč stotnik Maksimov. Na poznejših spopadih z redarji je množica vrgla na tla nekega redarja in ga močno poškodovala. Moralo je priti na pomoč tudi vojaštvo, katero pa ni rabilo orožja, temveč le biče, da je razgnalo množico. Množica je metala tudi na kozake kamenje, kose železa in druge predmete, ter ranila več vojakov, med temi jednega smrtno. Pozneje je bilo ranjenih še šest redarjev, jeden časnik in jeden podčastnik. Kljubu vsemu temu pa niso rabili vojaši niti pušk niti sabelj, ter so napravili red, ne da je bilo treba žrtve.

Naval-Pogačnik se je v torek poslovil od dunajskega občinstva, in sicer v Musikvereinssaalu. Take ovacije kakor Navalu še niso bile na Dunaju nobenemu pevcu prirejane. V dvorani je bilo le nekaj gospodov, sicer same dame. Navalu so bili izročeni trije srebrni venci in 21 lovorjevih vencev. Občinstvo mu je pri nastopu in ob koncu ter še na cesti prirejalo najprisrčnejše ovacije. Listi beležijo ta elementarni pojav dunajskega občinstva in pozivljajo ravnatelja Mahlerja, naj skuša Navalu zopet pridobiti za dunajsko opero.

Rusija v letu 1901. — Glasom izkazov finančnega ministerstva znašajo redni dohodki Rusije v letu 1901. 1.798.656.000 rubljev, torej za 68.560.000 več, nego je bilo proračunjeno in za 94.527.000 rubljev več, nego v prejšnjem letu. Rodni izdatki v l. 1901. pa so znašali 1.561.725.000 rubljev ali za 128.962.000 več, nego v prejšnjem letu. Izredni dohodki so znašali 163.677.000 rubljev, izredni izdatki pa 169.074.000 rubljev.

V južni Afriki. — Kako je pravzaprav s pogajanjmi gledé miru v južni Afriki, se ne ve nič natančno. Poročila si še vedno ugovarjajo. Ena trdijo, da so pogajanja v najboljšem tiru, druga pa, da ni nič z njimi ter da se slepi svet s temi pogajanjmi. Krüger se vrne baje v južno Afriko koncem maja.

Razne vesti. — V Meksiki je bil potres, ki je trajal 19 sekund, ali kljubu temu je bilo mesto le neznatno poškodovano. — Parnik „City of Pittsburg“, jedna največjih ladij na Ohio, je zgorel, kakor poročajo iz Kalre. Okoli 70 ljudi je prišlo ob življenje. — Grsko-pravoslavni srbsko-narodni kongres bo sklican na dan 8. junija v Karlovec. — Za letošnje vojaške vaje v Srbiji je dovolila skupščina 360.000 frankov naknadnega kredita. — Štrajk poljedelskih delavcev je nastal v Italiji ter se pridno širi. Tako so v Narni odvedli strajkujoči delavci poljedelcem vso vprežno živino. — Na Bregu pri Celju so našli pri kopanju temelja za neko hišo 40 cm pod površjem okostje moškega trupla, ki je moralo ležati tam kakih 10 do 15 let. Lasje in zobje so bili še ohranjeni. — Pri gradnji železniške proge Buje-Poreč je ponesrečil 40-letni delavec Ant. Piatro. Padel je nanj voz materjala, ki ga je popolnoma pokril. Prepeljali so ga v tržaško bolnišnico. — Na Reki so zasledili pri vinotrcu Reichu, da je pod naslovom laško vino vlihotapljal vino s Samosa; tako je placeval manjšo colnino. Zalogo so zapečatili. —

Naznanilo.

Podpisane si usoja naznanjati slavnemu občinstvu, da je odstopil od zemljemercar Iv. Lapanja ter pristopil h gosp. A. m. Obiz ziju, zemljemeru, stanujočemu v Gorici.

Nadeja se, da se bode slavno občinstvo, tudi odslej zaupno obračalo do njega ter zagotavlja točno postrežbo.

Odličnim spoštovanjem

Venceslav Smrekar,

zemljemerski asistent v Cerknem.

Cerkno, 21. aprila 1902.

Naznanilo.

Podpisane, večletni hotelier v Pulju, naznanjam slavnemu občinstvu, da sem otvoril svojo, po najnovejših zahtevah urejeno in opremljeno

kavarno „Central“

na voglu tik cerkve sv. Ignacija na Travniku. V njej bo p. n. gg. gostom na razpolago poleg treh biljardov tudi okoli 100 časopisov najrazličnejše vrste. Zagotavljam najskrbnejšo postrežbo v vsakem pogledu, prosim blagohotne podpore v obiskovanjem ter se beležim v vsem spoštovanjem udani

Filip Pečenko

P. S. Ako kdo izmed gosp. ni prejel naznanila, katerega sem razposiljal te dni, prosim, da mi blagohotno oprusti.

Svarilo.

Pod znakom „**Rogaška slatina**“ se prodajajo tukaj mineralne vode, ki niso s pristnimi rogaškimi kislimi vodami „**Tempel-vrelec**“ in „**Styria-vrelec**“ na nikak način identične ter ne dosegajo niti z daleka izvrstne kvalitete in visoke, zdravilje pospešujoče moči, katero je pripomogla rogaškim vrelecem do njihovega renomeja.

Da se varuje pred ponarejanjem in oškodovanjem, naj se jemlje samo steklenice, ki nosijo znak „**Tempel-vrelec**“ ali „**Styria-vrelec**“ in **štajerski deželni grb** (panter) na srednjem polju in katerih zamaški so vžgani s

St. Landsch. Rohitscher.

Samo v teh se nahaja prava rogaška slatina.

Karol Draščik,
pekovski mojster in sladčičar
v Gorici na Kornu št. 3.
Priporoča vsakovrstno pecivo, kolače za
birmance, torte i. t. d.
Priporoča se slavnemu občinstvu za
mnogobrojna naročila ter obljublja solidno
postrežbo po jako zmernih cenah.

Sprejme se takoj
krojaškega pomočnika,
zmožnega vsakega dela in šiviljo za
možka dela.

Sprejme se tudi **učenca** za kro-
jaško obrt iz mesta ali bližnje okolice.
Naslov pové naše upravištvo.

Anton Pečenko
Vrtna ulica 8 -- GORICA -- Via Giardino 8
priporoča
pristna bela in črna vina
iz vipavskih, furlanskih,
briskih, dal-
matinskih in
isterskih
vinogradov.
Dostavlja na dom in razpošilja po železnici na
vse kraje avstro-ogerske monarhije v sodih od 56
litrov naprej. Na zahtevo pošilja tudi vzorce.
Cene zmerne. Postrežba poštena

Škropilnice
proti peronospori
najnovejšega sistema
kakor tudi poljedelske stroje vsake vrste
ima v veliki izbiri
Schnabl & Co v Trstu
Via Poste vecchie,
na voglu v ulico Vienna.

Podpisani priporoča slavnemu občinstvu
v Gorici in na deželi, svojo
prodajalnico jestvin.

V zalogi ima kave vseh vrst, različne moke
iz Majdičevega mline v Kranju, nadalje ima tudi
raznovrstne pijače, n. pr.: francoski Cognac,
pristni kranjski brinjevec, domači tropinovec,
fini rum, različna vina, goružice (Senf), Ciril-
Metodovo kavo in Ciril-Metodovo mlo ter drugo
v to stroko spadajoče blago. Postrežba točna in
po zmernih cenah.

Z odličnim spoštovanjem
Josip Kutin,
trgovec v Semenški ulici št. 1
v lastni hiši, kjer je »Trgovska obrtna zadruga«.

Anton Potatzky v Gorici.
Na sredi Raštelja 7.

TRGOVINA NA DROBNO IN DEBELO.
Najceneje kupovališče nürnberškega in drobnega
blaga ter tkanin, preje in nitij.

POTREBŠČINE
za pisarnice, kadičce in popotnike.
Najboljše šivanke za šivalne stroje.

POTREBŠČINE
za krojače in čevljarje.
Svetinjlce. — Rožni venci. — Mašne
knjižlice.

Šišna obuvala za vse letne čase.
Posebnost:
Semena za zelenjave, trave in deteije.
Najbolje oskrbljena zaloga za kramarje,
krošnjarje, prodajalce pejmih s in trgih
ter na deželi. 2 35—8

E. LEBHERZ
Gorica
tovarna užigalic
priporoča prebivalcem Primor-
skega svoje izdelke raznih vrst
posebno izvrstne in zanesljive
užigalice

Apollo

Mizarska zadruga v Gorici (Solkan)

Naznanja slavnemu občinstvu, gospodom trgovcem
in založnikom pohištva, da ima

veliko zalogo veliko zalogo

izgotovljenega pohištva vseh slogov

v Solkanu pri Gorici.

v Solkanu pri Gorici.

Naznanjamo, da smo prevzeli
dosedanjo trgovino pohištva trdke
Ant. Černigoja v Trstu, Via Piazza
vecchia št. 1, katero bomo vo-
dili pod enakim imenom.

Kar ni v zalogi, se izvrši točno
po naročilu v najkrajšem času.

Cene zmerne.

Delo je lično ter dobro osušeno.

Odlikovana
kleparska delavnica

Artur Makutz — Gorica

Ozka ulica št. 1.

Priporoča svojo kleparsko delavnico ter zalogo kleparskih izdelkov za kuhinjo itd., ima zalogo
žlebov vseh vrst za novo stavbe, oziroma preskrblja iste v najkrajšem času.
Prevzema naročila za vpeljavo strelovodov, tudi pozlačenih. — Izdeluje pumpe za vodo. Prireja
vpeljavo vode z cevmi vsake vrste.
V lastni zalogi ima stroje za žvepljanje sodov iz cinkanega železa, škropilnice proti peronospori
ponovljene po vrtnarjevi sestavi; mehove za žvepljanje grozdja raznih sistemov itd. itd.

Postrežba točna. — Cene zmerne.